

CREACIÓ D'UN PROJECTE AUDIOVISUAL

2n Batxillerat C

Escola Pia de Granollers

15 d'octubre de 2012

Índex

1. INTRODUCCIÓ.....	2
2. HIPÒTESI.....	3
3. OBJECTIUS.....	3
4. PRE-PRODUCCIÓ.....	3
4.1. LA IDEA.....	3
4.2. EL GUIÓ.....	5
4.3 MATERIAL.....	5
4.4. CÀSTING.....	6
4.5. PERMISOS GRAVACIÓ.....	8
5. GRAVACIÓ.....	9
5.1. LA PANTALLA.....	10
5.2. PLÀNOLS.....	10
5.3. EXPERIÈNCIA.....	11
5.3.1. PRIMER DIA DE RODATGE.....	12
5.3.2. SEGON DIA DE RODATGE.....	12
5.3.3. TERCER DIA DE RODATGE.....	13
5.3.4 . QUART DIA DE RODATGE.....	14
5.3.5. CINQUÈ DIA DE RODATGE.....	14
6. POST-PRODUCCIÓ.....	16
6.1. EDICIÓ.....	16
6.2. CORRECCIÓ DE COLOR.....	17
6.3. SO.....	18
6.4. MÚSICA.....	19
7. DISTRIBUCIÓ.....	19
7.1. TRÀILER.....	20
7.2. CARTELL PUBLICITARI.....	20
8. ACTING.....	20
9. COSES A MILLORAR.....	21
10. CONCEPTES IMPORTANTS	22
10.1 Drets d'autor.....	22
10.2. Drets d'imatge.....	22
10.3. Drets de transformació.....	23
11. ENTREVISTES.....	23
12. CONCLUSIONS.....	25
13. AGRAÏMENTS	26
14. BIBLIOGRAFIA.....	27

1. INTRODUCCIÓ

Sóc un estudiant de l'Escola Pia de Granollers hi he escollit aquest tema que es titula "*Creació d'un projecte audiovisual*" perquè bàsicament el que més m'interessa ara per ara en aquesta vida és tot el relacionat amb el món del cinema. Per tant, el que vull arribar a aconseguir amb aquest treball, es demostrar-me a mi mateix i a tothom, que si una persona es posa un repte i el persegueix amb força i no es rendeix, encara que no tot surti com ho té previst, doncs pot arribar a aconseguir-ho.

Un gran percentatge de la població mundial, ha somiat algun cop en entrar en aquest món tant complicat. I el que fan és dir: jo vull aconseguir "tal cosa". I ja està, no fan res més. Jo el que pretenc demostrar també amb aquest treball, és que la sort, com que no és un factor que depèn de tu, te l'has de guanyar, i això és el que vull fer; guanyar-me un lloc en aquest món per mèrit propi.

Ara mateix, no és que molta gent confii en que aconseguiré fer una pel·lícula mínimament bona, ni que aconseguiré recursos sense gastar-me diners, ni que tinc futur en aquest món, tampoc creuen que cap actor "famós" voldrà venir a la meva pel·lícula, però això, per a mi, és una motivació extra per tal de deixar a tothom amb la boca oberta i demostrar que "jo valc", i que l'esforç i la constància, sí que tenen alguna utilitat. I així també, entrar una mica en aquest món tant difícil i impactant.

"Si ho intentes pots fracassar, si no ho intentes, ja has fracassat".

Anònim

Bàsicament, aquesta frase és la meva filosofia, si ho intentes, poden passar dues coses: que ho aconseguixis, o bé, que no ho aconseguixis. (tens un 50% de possibilitats d' aconseguir-ho). D'altra banda, si no ho intentes, doncs fracasses segur, ja que tindràs el 0% d'opcions d' arribar a l'èxit.

2. HIPÒTESI

Bàsicament, la hipòtesi que m'he marcat per aquest treball , és la de demostrar que no és totalment imprescindible tenir un títol d' audiovisuals ni de cap carrera relacionada per tal de poder fer un projecte del mateix nivell que ells, si hi poses dedicació, per tant, la meua hipòtesi és la següent; *un estudiant de Batxillerat, sense haver estudiat cap matèria audiovisual ni res per l'estil, també pot fer un projecte audiovisual de nivell com el que farien els alumnes de la carrera corresponent.*

I espero que si tot surt bé, pugui demostrar que sense ser estudiant universitari, i sense cap mena de recurs, he sigut capaç de fer-ho. I per tant, donar-me a conèixer.

3. OBJECTIUS

Els objectius que persegueixo en aquest treball, són els bàsics per tal de complir a la perfecció la hipòtesi marcada, i per tant, també assolir el que vull aconseguir.

- Crear des de 0 un projecte audiovisual.
- Presentar el projecte audiovisual a algun lloc públic perquè la gent pugui mirar-lo.
- Demostrar que un estudiant de batxillerat pot fer un projecte audiovisual del mateix nivell que una persona que estudia a la Universitat Audiovisuals.
- Aprendre nous coneixements per millorar la meua tècnica i coneixements en aquest món.

4. PRE-PRODUCCIÓ

La pre-producció és aquell procés en el qual es preparen totes les coses per la gravació. Per fer que tot surti millor.

4.1. LA IDEA

Molta gent considera que el primer pas per fer una pel·lícula és fer el guió, però per a mi, he considerat que abans de fer el guió has de saber sobre què escriure, per tant penso que la idea sobre què tractarà la pel·lícula és un punt important a tenir en compte.

Vaig tenir diferents idees fins a arribar a la que finalment vaig utilitzar per fer el guió. Vaig pensar moltes coses de terror, per la qual vaig arribar a preguntar a la directora de l'escola si a l'estiu se'm podria deixar rodar de nits a l'escola, però se'm va denegar, i després de buscar altres recursos vaig pensar en rodar a casa meva la idea que una família es mudava a una casa nova, i el fill de la família feia una festa per celebrar el seu aniversari, i mentre feia la festa, el què va començar amb un desig acabaria sent un malson.

Sincerament la idea que vaig acabar seleccionant no era una, sinó que eren diverses idees fusionades de tal manera que es fes una de sola. Vaig pensar que era un pare separat i li explicava una nit al seu fill perquè ja no estaven junts, i mentre li explicava anava veient què era el què havia passat des de que s'havien conegut fins que es van separar, i que se'n adonaria que l'estimava i per tant la aniria a buscar.

També vaig pensar amb la meva experiència com a estudiant a Irlanda i tot el que vaig passar amb una noia, tot i que la història no era igual, vaig canviar-la de tal manera que es pogués fer una pel·lícula. Noi coneix a noia, noi i noia s'enamoren, noi perd a noia, noi se'n adona que estima noia, noi va a buscar la noia, noi recupera la noia i viuen feliços per sempre.

Creació d'un projecte audiovisual

Aquesta es la típica pel·lícula romàntica, per tant vaig decidir fer una variant de les dues idees. L'home s'ha separat de la dona i explica/somia la història de com la va conèixer. Es veu com es van enamorar i van creixent. Noi se'n adona que l'estima i va a buscar-la. La recupera i acaben junts i feliços. No vaig incloure l'apartat en què el noi perd a la noia ja que amb el temps del que disposava no podia permetre'm allargar la gravació més del què tenia.

Per tant, tal com deia un llibre que vaig llegir sobre com fer un guió, he fet un "*lo mismo pero distinto*" que, per explicar-ho d'alguna manera, és la mateixa història de sempre però d'una manera diferent. Per tant l'argument és totalment original meu. No és copiat de cap altre.

4.2. EL GUIÓ

El guió va ser la primera cosa que vaig fer, ja que a partir del guió, sabia quins llocs necessitaria per gravar, quin material, etc.

La veritat és que escriure el guió va ser el més difícil de tota la pel·lícula, ja que has d'intentar ser original i alhora no escriure masses tonteries que tu creus que fan riure, però que després te'n adones que no. Per aprendre a escriure guions (el format que han de tenir, quines característiques necessiten per enganxar al públic, etc.) vaig llegir un llibre escrit per un guionista de cine, el qual explicava a partir de la seva experiència com havia de ser un guió per tal que es pugui fer una bona pel·lícula a partir d'aquest.

El llibre deia que un bon guió ha de tenir uns temes bàsics que fan que la gent es posi a la pell dels protagonistes, aquests temes eren la supervivència, la gana, el sexe, la protecció dels éssers estimats, la por a la mort, l'amor, la marginació, etc.

Jo vaig pensar que el de supervivència i el de por a la mort era més per una pel·lícula de terror. El de gana simplement no vaig trobar cap manera d'explicar-ho en una pel·lícula. La protecció dels éssers estimats podria ser més acció, i l'amor és més una pel·lícula romàntica, que era el tipus de projecte que volia fer. Per tant, vaig fer que el tema principal fos l'amor.

Per escriure el guió vaig necessitar l'ajuda del meu pare, ja que em quedava sense idees i semblava que no l'hagués d'acabar mai. Però al final, amb 2 mesos, vàrem acabar el guió definitiu, però quan l'has acabat, és quan trobes les idees que abans no tenies i per tant decideixes canviar coses per tal de fer-ho millor.

Com podeu veure, en el minut 16:21 la Laura comença un monòleg, que és quan un personatge fa una narració on només parla ella, amb l'excepció que a vegades ve acompanyat per alguna rèplica d'algun altre actor que participi a la escena.

4.3 MATERIAL

Abans de començar a rodar, necessitava saber de quin material podria disposar, per tant, vaig haver de preguntar a gent que es dediques a aquest món per si em podria deixar el que necessités. Per llàstima no va ser tant fàcil com pensava que seria, ja que si llogava una càmera pels dies de gravació em sortiria molt car, i jo volia que fos un projecte de cost 0.

Vaig aconseguir una càmera HD per a la gravació totalment gratis, i per sort, al "CTUG", van voler ajudar-me també en el meu projecte i vaig aconseguir un micròfon. El problema va ser que la càmera no era compatible amb el micròfon. Van decidir deixar-me una altra càmera que sí era compatible amb el micròfon. Per últim vaig aconseguir un trípode per subjectar la càmera i que no es mogués, i una claqueta, per anar marcant a càmera quina escena, quin plànol, i quina toma era, per així anar molt més ràpid a l'hora d'editar.

A més a més, un amic em va deixar una càmera *Go Pro* per rodar l'escena de la platja per sota l'aigua.

4.4. CÀSTING

Vaig organitzar un càsting per poder trobar els actors per realitzar el projecte audiovisual que tenia en mans, i així també poder aprendre pel futur com es fa i com poder tractar la gent perquè es senti còmode i estigui el menys nerviós possible. El càsting va ser el 19 de maig de 2012 a partir de les 11:15h i fins les 13:00h

- Primer de tot vaig parlar amb una de les persones que li havia fet una entrevista anteriorment (el Ferran Puntí) perquè em deixés la seva instal·lació per realitzar el càsting, i ell, va dir-me que sí, per tant, vaig poder realitzar-ho allà.
- Per fer publicitat del càsting, vaig crear un esdeveniment al facebook publicant la data, la hora, l'explicació del projecte i tot el relacionat per poder saber tota la informació possible per fer que vingués la màxima gent possible.
- També vaig publicar el càsting a una pàgina web d'actors anomenada "soloactores" on es publiquen tots els càstings no remunerats i remunerats que es fan per Barcelona i les províncies dels voltants. Vaig publicar-ho allà i sorprenentment molta gent em va dir que volia participar. Els hi vaig explicar més detalladament el projecte que estava fent i van confirmar-me que estaven interessats.

Pel càsting, vaig aconseguir tres persones que es dediquen a això, vinguessin a ajudar-me perquè em surtis el millor possible, les tres persones eren: el mateix director de la instal·lació ja anomenat anteriorment Ferran Puntí, una actriu professional que es dedica bàsicament a això, que es diu Eva Perea i per últim, una professora d'interpretació amb anterior experiència en el món del cine i la interpretació que es diu Alba Angelats.

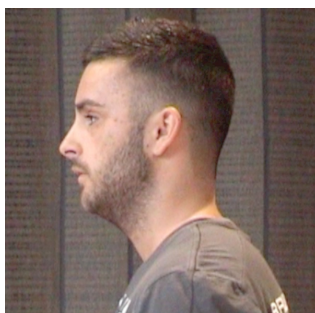
Creació d'un projecte audiovisual

A l'hora del càsting, els hi vaig fer realitzar el següent:

- Mentre estaven a la sala d'espera, vaig penjar unes petites rèpliques (petita part del guió) perquè s'ho estudiessin i així posteriorment quan estiguessin davant meu pogués veure com ho interpretaven.
- Quan la gent entrava (un per un) vaig col·locar una marca al terra perquè es col·loquessin allà i així la càmera els enfoques bé.
- Primer de tot, vaig fer que comencessin amb una petita presentació d'ells mateixos (com et dius, quants anys tens, on vius, on estudies, etc.), i després una pregunta que feia a tothom: "per què has decidit venir al càsting?" per veure també què és el que volien aconseguir participant en el projecte.
- Seguidament vaig fer-los fer els perfils, que són ensenyar a càmera primer de tot la cara mirant cap endavant, després mirant a l'esquerra, i després a la dreta, per així veure com la càmera els veia.
- Per últim, vàrem realitzar les rèpliques que anteriorment he explicat i així comprovar el seu nivell d'interpretació i comprovar també si poden aprendre un text en poca estona.

Després del càsting, vaig estar estudiant a casa quin dels perfils seria millor per interpretar cada paper, i mirant el nivell d'interpretació de cadascú vaig decidir qui havia de participar i qui tristament no.

Tot i que la gent que va venir al càsting es mereixia ser escollida, el paper del protagonista li vaig donar a l'actor català Miquel Iglesias, ja que em serviria per donar molta més publicitat al meu projecte i alhora demostrar que m'he mogut molt per tal d'aconseguir-lo.

PERFILS PEL CÀSTING

4.5. PERMISOS GRAVACIÓ

Per gravar, em van explicar que necessitaria permisos per informar que estaria gravant al carrer o a instal·lacions en las que hi pot haver gent, o si més no, preguntar si els hi importaria.

Per aconseguir-los vaig haver de mourem molt, ja que no sabia com aconseguir-los. Mica en mica vaig anar trobant la manera d'aconseguir-los, i tot i això no era fàcil. Per l'escena de la festa simplement vaig parlar amb l'Ajuntament de Granollers, amb els responsables de la via pública, i em van dir que no seria cap problema.

Per altra banda, no sempre va ser així de fàcil, pels permisos del Viena vaig haver d'anar en persona als restaurants Viena, allà parlar amb l'encarregat i explicar-li el meu projecte. Van fer-me alguna pregunta per tal de comprovar si ho deia en serio o no. L'encarregat tot i així no em va donar els permisos, sinó que em va donar el número de la central del Viena, on vaig haver d'estar trucant durant dos dies molta estona ja que la línia sempre estava col·lapsada i no em responien. Al final quan vaig aconseguir parlar amb ells em van estar posant inconvenients per fer-ho, per exemple, drets d'imatge ja que allà hi han clients, i que no podem molestar-los. Però al final vàrem arribar a un acord en el qual hi aniríem a una hora en la qual hi hagués poca gent, i que faríem el mínim soroll possible. Tot i així, a l'hora del rodatge van deixar-nos tot el què necessitava.

Creació d'un projecte audiovisual

Malgrat tot, a l'escena del guió en la que Laura i Oscar es coneixen al supermercat va ser encara més difícil. Al supermercat em van donar el número de la central de València, el qual també van tardar molt en contestar-me, i quan vaig aconseguir parlar amb ells em van dir que cap problema, però no van informar al supermercat del meu rodatge i de que tenia els permisos, per tant quan vaig anar a rodar em van dir que no podia perquè la central no havia informat, ràpidament vaig haver de buscar una solució i simplement vaig fer que es coneixen d'una altra manera (per mala sort vaig perdre l'escena rodada).

Pels permisos del GRA vaig convocar una reunió amb el Regidor de Joventut per explicar-li el projecte i alhora demanar-li material, consells i un lloc per rodar. No em va proporcionar cap material i per llàstima tampoc consells. El que sí que em va proporcionar van ser els permisos per rodar unes quantes escenes al GRA, cosa que em va ser molt útil ja que moltes escenes les vaig rodar allà.

5. GRAVACIÓ

La gravació consisteix en el procés en que comences a obtenir les dades i a plasmar les teves idees a la càmera, i graves el guió anteriorment fet amb els actors pròpiament seleccionats.

5.1. LA PANTALLA

Per gravar vaig veure que la pantalla que grava es divideix en tres. La part esquerra, la dreta i el centre. Per tant, quan un actor parlava, deixava més espai al lloc que mirava, situant-lo així cap als costats per tal d'evitar el centre, lloc que es preferible que només estiguin els actor quan són més d'un.

Com podem veure aquí, l'Oscar esta parlant amb la Laura, i com que mira a la esquerra, he deixat més espai en aquella direcció per donar-li més importància i prioritat

En l'escena del Gra on l'Oscar i la Laura de petits estan sopant podem veure molt aquest detall, ja que d'aquesta manera he aconseguit que la mirada dels actors sigui més profunda del que seria si gravés des del mig.

5.2. PLÀNOLS

Abans de començar a rodar em vaig dibuixar en fulls quins eren els plànols que m'agradaria gravar quan tingues els actors davant, per tant així ja sabia què fer i aniria més per feina.

Al llarg de la pel·lícula podem apreciar una gran varietat de plànols per així donar més vida al projecte.

- Podem trobar diferents **plans detalls**, el qual és bàsicament tal com diu el nom el detall d'alguna cosa, com fa una acció concreta, quina cosa té una persona a la orella etc. Jo n'he fet servir uns quants, com per exemple, quan a la primera escena de la pel·lícula la

cambrera serveix els xupitos es veu un pla detall de com omple el got. O bé quan el Marcos paga, es veu el detall de com treu la cartera i treu els diners.

- També he utilitzat molts **primeríssims primers plans**, els quals enfoquen bàsicament la cara de la persona i provoquen una expressió més pura i intensificada. Jo l'he utilitzat sovint ja

que és un plànol que m'agrada molt perquè si l'actor ho fa bé comporta que l'espectador es posi més a la pell del personatge ja que el veu com més aprop. El **primeríssim primer pla** que més m'ha agradat, dels que he gravat, és el de la Laura quan l'Oscar li està dient que és el millor que li ha passat al món, i que l'estima, i el joc amb la llum fa que, per mi, sigui perfecte.

Creació d'un projecte audiovisual

- Un altre plànol que he utilitzat ha sigut el **primer pla**, el qual enfoca des del coll fins a dalt del cap. És un plànol que s'utilitza bastant ja que pot donar joc a més moviments amb el cap i el coll. L'he utilitzat bastant ja que els actors que tenia, al no tenir gaire tècnica

d'interpretació no sabien com estar quan la càmera els enfocava molt d'aprop, per tant vaig recórrer a aquest plànol per no gravar ni de lluny ni de massa aprop.

- També he fet plànols per tal de situar l'espectador i que així sàpiguen on passa l'acció. El **plànol general** és aquell que enfoca l'espai ampli on es situen els actors. Jo n'he fet servir quan canviava d'escena i així dir sense paraules a l'espectador on estaven en

aquell moment. A l'escena d'en Marcos i l'Oscar quan van en bici i arriben a un lloc amb un paisatge molt bonic, faig servir el plànol per situar-ho tot.

- Un plànol que he utilitzat sovint ha sigut el **pla mig**. Aquest ens mostra el personatge fins la cintura. És un plànol que l'he utilitzat perquè trobo que el què fa és aproximar-se al personatge però sense marcar massa els seus

sentiments. A l'escena del Marcos i l'Oscar en bici l'he fet servir molt sovint ja que era un plànol amb moviment que feia que poguessin gesticular i moure's còmodament.

- El **plànol general curt** és aquell que presenta el personatge com a protagonista en relació a l'escenari, agafant de cap a peus permetent que la descripció física del actor agafi importància. A l'escena que l'Oscar truca a la Laura per buscar-la i trobar-la l'he fet servir ja que volia

que la seva expressió física de tristesa cobrés importància perquè és un moment on la seva expressió hauria de ser d'impotència ja que se'n adona que l'ha perdut.

5.3. EXPERIÈNCIA

Quan ja ho tenia tot preparat vaig començar la gravació. Va ser un procés dur, però molt divertit. Amb els actors vam haver d'anar per feina ja que no disposàvem de molt temps, però tot i les complicacions que van haver-hi mai podia amagar un somriure quan deia "Acció" i veia com els actors interpretaven tot el que portava temps preparant. Mentre rodava me'n vaig adonar per primera vegada com d'impressionant era el que estava fent; d'una sola idea que se'm va presentar mentre estava al llit, estava agafant forma i veia després de tota la feina que havia tingut per escriure el guió, aquest sortia dels llavis dels actors i veia que sí, que ho podia aconseguir, podia fer un molt bon treball.

5.3.1. PRIMER DIA DE RODATGE

Avui dia 26 de juny he començat el rodatge. He començat amb un problema amb els permisos de gravació del Viena, ja que em deien que no podria rodar ja que representaria un inconvenient pel client, però finalment he anat insistint i he aconseguit que m'ho acceptin. En un principi hauria d'haver rodat a l'exterior, però han sigut molt amables i m'han proporcionat espai a l'interior per rodar a dins, tot i que hem trobat el problema que hi havia molt soroll de fons de nens petits, a més del soroll que feia la gent que ens mirava amb cara de curiositat i ens feien fotos.

Primer de tot havia de quedar a las 5:30 amb els actors a l'estació de tren, però han fet tard i han arribat a las 5:45, cosa que no seria un inconvenient sió fos pel fet que a las 5:50 havia quedat amb tots els altres actors i figurants. Per tant, jo he arribat tard i sóc jo el qui ha quedat malament. La gravació l'hem començada a las 6:20 entre que ho preparàvem tot i practicàvem. Hem fet l'escena de la festa (escena 12), aquesta era l'escena més complicada, ja que implicava molta gent i un ambient de festa. La gravació al ser també la primera que feia no ha anat molt bé, però dins de tot tampoc està malament. Seguidament quan hem acabat ens hem dirigit cap al Viena. Allà la gravació ha anat molt bé ja que els actors tenien també més pressa i per tant ho han fet més seriament. El fet de ser només una escena de 3 actors ha influït en facilitar-ho més. Els del Viena ens ho han facilitat tot al màxim, però hi havia massa gent mirant-nos i comentant què fèiem, per tant a vegades es sentia més el soroll de fons que els mateixos actors, i algun cop ens hem trobat que alguna persona es posava on estava gravant la càmera i es posava a saludar-la, per tant havíem de tallar i tornar a gravar. El que he après amb aquest dia de gravació és com em van dir anteriorment a les entrevistes que mai res surt com ho tens previst, i que sempre hi haurà alguna cosa que falla que farà que tot canviï. Tot és un efecte domino, si una cosa falla, farà que la següent surti diferent i així successivament, si per exemple, comences a gravar més tard perquè els actors arriben tard, acabés més tard de rodar l'escena, per tant rodes més tard la següent i per tant, segurament no tindràs temps a rodar

tot el que tenies previst, com em va passar, que vaig poder rodar l'escena de la festa i la del Viena, però no la del cine, ja que no teníem més temps. Ara hauré de treure temps d'on pugui per rodar l'escena.

5.3.2. SEGON DIA DE RODATGE

El segons dia de rodatge teníem pensat fer l'escena tres, quatre, cinc, sis, set i vuit, les quals totes fan referència a quan es lleva fins que surt de casa. Després volíem rodar l'escena catorze, la setze i per últim la nou i la deu, les quals fan referència a quan van amb bicicleta.

Els actors van arribar un altre cop tard, però a més a més aquest dia s'ho van prendre molt en broma. És normal, ja que per ells això no significa res, simplement era anar a passar-so bé, però a mi rodar em provocava molta concentració i pressió, per tant jo no podia prendre-m'ho en broma ni un moment. Els actors no em feien gaire cas tot i que jo insistia en intentar fer-ho ràpid i bé per així aconseguir un bon resultat. Vàrem estar dos hores i mitja per rodar les escenes de la casa, cosa que després d'editar es convertia en un tros de temps petitíssim. L'escena de l'ordinador va ser ràpida ja que era poca cosa. Tenia pensat gravar l'escena de l'atrancament, però com no, a última hora, l'actor que havia de representar això no podia venir, per tant vaig haver de trucar a mil persones per trobar un substitut, i finalment en vaig trobar un, el qual, no es va presentar i em va deixar tirat sense poder rodar l'escena. L'escena que implicava bicicleta, va sortir molt bé, ja que els actors tenien molta pressa i per tant feien tot el què els hi deia a la primera, i no reien quan gravàvem ni res, tot bé.

Per rodar la part de l'escena nou en la qual el "Oscar" i en "Marcos" estan amb bici però parlen, vàrem haver de posar-nos el que feia de micròfon (Àlex Casals) i jo en el maleter del cotxe (òbviament obert) i seguir el trajecte lentament per tal de poder seguir-los i alhora captar el so.

En aquest punt del rodatge ja començava a estar molt estressat i a desesperar-me per tot, ja que sempre passava alguna cosa que havia de fer que hagués de canviar el guió per ajustar-nos al que podíem o no podíem fer. Ara hauré de buscar més temps per tal de poder fer també l'escena de l'atrancament. Aquest dia (a partir del segon) ja vaig començar a perdre una mica l'empatia i deixava de posar-me a la pell dels altres i deixava d'intentar fer el màxim possible perquè ells estiguessin bé, sinó que vaig començar a pensar en un bé propi i intentar treure el màxim profit al poc que tenia. Tot i així, sabia que no podia deixar de fer cas i de intentar fer que els actors estiguessin el millor possible ja que encara em podrien deixar penjat. Per tant intentava igualment que ells estiguessin bé

5.3.3. TERCER DIA DE RODATGE

Aquest dia vàrem quedar a las 11:30 del matí, i volíem fer-ho fins les 7, però els actors van arribar a las 12:45 (més d'una hora tard), i no només van fer tard els actors, sinó que els que m'havien d'ajudar per poc que fos també van fer tard.

Aquest dia va ser molt difícil, ja que jo tenia el permís de gravació del supermercat on volia anar a gravar, però aquests van fer-se els desinteressats i em donaven problemes perquè no pogués anar-hi, per tant, finalment vaig decidir prescindir d'ells i rodar-ho d'una manera diferent. Vaig canviar el guió d'aquella escena i vàrem rodar-ho al carrer sense complicar-nos més la vida. Seguidament vàrem anar a dinar tots junts a casa i així aprofitar per fer una relació més forta, cosa que com va dir Elton Mayo "les relacions entre treballador i empresa provoquen una productivitat més elevada". A les 3:30 teníem el permís de gravar al Gra, per tant vàrem presentar-nos i vàrem rodar l'escena. Això ens va portar 2 hores de gravació, era una escena llarga on també s'hi troba un monòleg que diu la "Laura". Aquí la gravació va anar molt bé ja que s'ho van prendre en serio i van anar per feina. A las 5:45 vàrem rodar a casa meva l'escena on mengen menjar Xino, gravació que va durar fins les

Creació d'un projecte audiovisual

7:30. Vàrem intentar fer-ho ràpid ja que algun dels actors tenia pressa per marxar.

Com que teníem temps, vàrem aprofitar per gravar també l'escena del cine que l'altre dia no vaig poder gravar per qüestió de temps. Va ser una gravació ràpida però amb dificultats ja que el fons era un vidre on se'ns veia reflexats als que no érem actors. A més a més la gent del carrer dificultava la gravació ja que no pensaven en nosaltres i o bé passaven per davant la càmera o es quedaven a mirar i miraven a càmera, o pel contrari es quedaven a mirar i se'ls veia reflexats al vidre.

Aquí els actors varen haver de fer-se el primer petó, però com que ells ja havien tingut una relació anteriorment no va ser cap problema ni dificultat.

En aquest punt de la gravació, quan van arribar una hora tard, vaig perdre de la memòria el concepte d'empatia i no vaig pensar més en benefici dels actors, sinó que vaig començar a fer el que em beneficiés a mi i aportés més beneficis al projecte. Per sort, em vaig calmar i vaig seguir fent les coses com creia que sabien de fer, tractant bé els actors i intentar somriure sempre perquè la gent es sentís bé.

5.3.4 . QUART DIA DE RODATGE

Per aquest dia tenia pensat rodar les escenes de platja, per tant vàrem quedar a las quatre de la tarda pensant que no hi hauria molta gent a la platja i intentar rodar fins les nou. Per rodar també des de sota l'aigua li vaig dir a l'Àlex Buch que vingués a rodar amb la seva càmera per així variar una mica d'imatges i alhora fer-ho més emocionant.

Com sempre van haver-hi problemes, ja que a las tres i mitja l'Olga Garriga (la noia protagonista) em va dir que ella a las set havia de marxar sí o sí, per tant tindríem molt poc temps per rodar. L'Àlex Buch em va fer esperar vint minuts per recollir-lo. Cosa que va fer que arribés a recollir al Mikel Iglesias més tard, cosa que com vaig explicar anteriorment provoca l'efecte domino i tot va endarrerint-se més i més. Vàrem començar a rodar a dos quarts de cinc. La platja estava plena de gent, o sigui que tothom mirava què feien, i alhora ho complicaven perquè miraven a càmera quan rodaven i a més a més perquè es sentia molt soroll de fons.

Quan vàrem rodar des de dintre l'aigua havíem d'anar amb molt de compte perquè la càmera no es podia mullar. I després vàrem rodar la veu dels actors a part (veu en off) perquè dins l'aigua no podíem portar el micròfon.

Més tard vàrem rodar l'escena del passeig fluvial de la mateixa platja on ens trobàvem i el problema va ser que hi havia molta gent amb skate i feien molt de soroll. A més a més van venir unes fans del Mikel interrompent el rodatge i van posar-se a parlar. Vàrem haver de rodar d'una manera intentant no equivocar-nos (ni els actors amb text i acting, ni jo amb el so, enquadra, etc).

Va costar molt i vàrem treballar molt dur, però tot i així, vàrem acabar a dos quarts de vuit, per tant la Olga va haver de marxar més tard. Aquest dia de rodatge va ser divertit perquè al ser a un lloc on hi havia molta gent van acostar-se a veure què era el que estàvem fent i al veure al Mikel, de tant en

tant, venia algun que altre fan a demanar-li un autògraf o a fer-se una foto. Va ser un dia productiu tot i els retards.

5.3.5. CINQUÈ DIA DE RODATGE

Tenia pensat rodar l'escena 1, l'escena 26 i la 27, les escenes dels adults. Volia començar a rodar a las 10:00 exactes, i acabar a las 14:00, òbviament anant per feina per intentar-ho fer bé però alhora ràpid.

Tot va començar amb un problema, i és que la instal·lació on havíem de rodar (al gra) van obrir tard (a las 10:30) ja que suposadament la persona que havia d'obrir es va adormir, i va provocar que tot s'endarrerís molt.

Quan vàrem començar a rodar ja tot va ser més fluid i ràpid. Els actors (Cristian Márquez i Cristian Casado) ja sabien bé el text, només s'equivocaven de tant en tant en alguna cosa i havíem de repetir, però en general molt bé, per tant, jo només vaig haver de corregir "l'acting" de la manera que jo considerava que era millor i d'una manera que servís per afavorir a la càmera. El segon problema més gran que vàrem tenir apart del que van obrir tard va ser que el cambrer feia molt soroll tota l'estona i això provocava un problema a l'hora de la gravació, i el provocarà a l'hora d'editar.

Quan van fer "l'acting" de borratxos va ser molt divertit perquè estava quedant molt real i feia riure. La gent que va fer de extra en el moment en que representa que el Oscar cau al terra inconscient va ser molt emocionant per mi perquè vaig adonar-me en aquell moment que jo havia sigut la persona que havia provocat que tot el rodatge anés agafant forma i veia que sí, sí que podria quedar bé.

Més tard, vàrem rodar l'escena final on trobem la Laura de gran i l'Oscar. Com que l'actriu que feia de Laura és una actriu professional tot va anar més ràpid i sortia millor, l'únic problema és que "l'Oscar" (Cristian Márquez) no es

Creació d'un projecte audiovisual

sabia molt bé el text d'aquella escena i per tant vàrem haver de repetir molts cops. Però en general molt bé.

Aquí, com que era el mateix lloc de gravació, on representa que el Marcos i l'Oscar són petits, és un lloc elevat, i on fa vent, per tant el so es va veure una mica afectat, però quan s'editi s'ha d'intentar corregir i ja està.

Aquest dia de gravació va ser terriblement cansat, més que qualsevol altre, però tot i així, va ser alhora el més divertit.

Rodar aquest dies ha sigut esgotador, però espectacular. He anat comprovant que mai res surt com esperes i que tot són imprevistos, val la pena, ja que, aquests moments rodant, sentir-me un director de veritat, on normalment tothom feia el què jo deia i veia com el meu petit projecte que ha començat sent una idea va anar agafant forma primer en pluja d'idees, després en guió, després amb un càsting, seguidament amb els permisos de gravació i amb tot el material a la meva disposició, i amb el rodatge... i finalment agafarà la forma final després d'editar.

6. POST-PRODUCCIÓ

És el procés de la manipulació del material audiovisual digital. És el moment on el projecte prèviament gravat passa a ser editat i quan es posen els efectes especials.

6.1. EDICIÓ

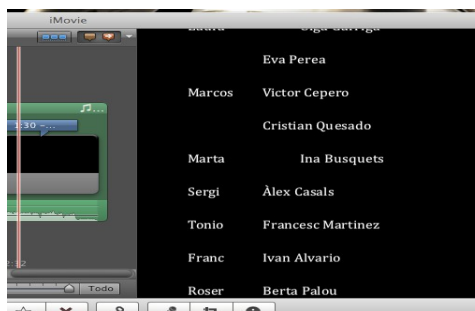
Per editar el meu projecte vaig decidir buscar diferents programes d'edició amb els que mica en mica, anés donant forma als clips gravats.

Vaig trobar diferents programes com *AdobeAfterEffects*, *Movie Maker*, *Sony Vegas*, *Pinacle*, *iMovie*, *VideoDeluxe*, *Final Cut Pro*, etc.

Veient quines qualitats tenia cadascú, vaig creure que el millor seria fer-ho amb Final Cut Pro, ja que és un programa utilitzat pels professionals, en el qual t'has de buscar la vida per tal de poder-lo fer servir, cosa que jo volia, ja que així hauria d'aprendre el funcionament del programa per tal d'utilitzar-lo correctament. Però no només vaig utilitzar "Final" sinó que per ser el màxim d'eficient i fer-ho més ràpidament també vaig utilitzar iMovie, ja que així les coses més simples de la edició les podria fer amb aquest. Bàsicament iMovie el vaig utilitzar per les lletres dels crèdits finals, ja que una de las qualitats que té aquest programa és que és ràpid i fàcil d'utilitzar. Pel contrari, amb "Final" hagués tardat el doble, temps que em va servir per poder posar les preses falses juntament amb els crèdits.

Final Cut Pro

iMovie

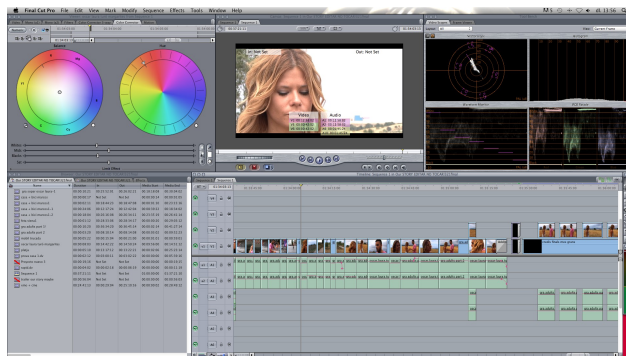
Creació d'un projecte audiovisual

Per anar editant anava ajuntant diferents parts dels clips gravats, variant de plànol per així no fer-ho tant estàtic. Havia de fer-ho d'una manera que no fos un canvi molt brusc, sinó que havia d'intentar fer-ho suau, com si volgués que l'espectador no notés que havia fet un canvi de plànol. A l'hora d'ajuntar clips havia de tenir en compte el so, ja que, quan canviés de plànol el so i la manera com diuen les coses mai és igual. Per tant, havia de vigilar que a l'hora d'editar no em mengés paraules.

Per donar-li un mica més d'estil a la pel·lícula i fer que tingués una mica més d'estil cineasta li vaig posar unes línies a dalt i a baix negres com a las pel·lícules de "veritat".

6.2. CORRECCIÓ DE COLOR

A partir de tutorials de *Youtube* vaig aprendre el bàsic per poder corregir el color dels clips, per tal de donar-li un toc més maco i agradable a la vista. En principi, pensava que només s'havia d'aplicar en llocs concrets on el color no fos el correcte, però finalment ho he aplicat a tots els clips, ja que així no hi ha diferència entre un plànol i un altre. A més a més així feia que els mateixos actors del projecte estiguessin com més definits, com si no tinguessin defectes.

En aquest exemple, corregia el color de la "Laura" (de gran) per donar-li un toc que semblés un pensament, ja que vull que l'espectador no ho vegi amb el mateix color que ha vist tota la pel·lícula, sinó amb un efecte com de somni, d'il·lusió.

Creació d'un projecte audiovisual

En aquest cas, al no tenir mitjans per la gravació, no disposava de llum

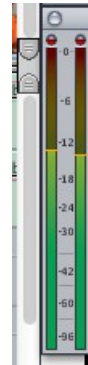

per tal que la imatge no em surtis cremada. Per tant, el que vaig fer, va ser amb la correcció de color aclarir la imatge el màxim possible sense intentar que semblés fals, ja que, si l'aclarís massa després es nota que la imatge ha estat retocada i queda fals quan l'espectador ho veu.

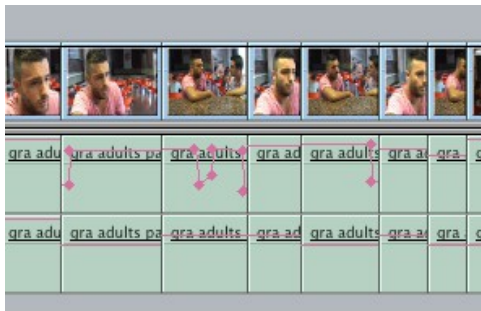
Després li he donat color i així intentar que les expressions que fa l'actor amb la cara es marquin més i per tant amb un simple gest de les celles ens doni una percepció que sense la correcció no hauríem notat. Per últim li vaig donar llum, a part de ser una imatge cremada, era una imatge fosca. Així que, com podem veure a la finestra, a la imatge de la dreta que és la retocada, entra més llum blanca que pel contrari a la imatge de l'esquerra.

6.3. SO

El so ha estat una de les dificultats més grans de l'edició, ja que al disposar d'un micròfon de poca qualitat el so es sentia molt fluix, i a més a més captava el so de fons, pel contrari del què faria un micròfon bo, que capta el so el qual el micròfon està enfocant i no capta el so de fons. En molts clips he hagut d'apujar el so al màxim, i tot i així, es seguia sentint poc. En els clips de la platja, quan rodem des de dintre l'aigua, ho fem sense micròfon ja que es mullaria i es faria malbé, per tant el que vam fer, va ser doblar les veus perquè es sentis fort i no estigués distorsionat. El problema d'això és que no hi hauria el so de fons de la gent a la platja, i lo normal en una platja és que hi hagi so de fons, per això vaig haver d'afegir el so de gent en la postproducció.

El so d'una pel·lícula no hauria de ser superior a 12, vaig haver d'apujar i baixar el so tenint en compte que podia acostar-se al màxim a aquest número, però quasi mai superar-lo. Això també em serviria perquè no hi haguessin canvis bruscos en el so al llarg de la reproducció de la pel·lícula.

Els quadrats verds corresponen al so. Les línies roses al nivell del so, i els clips de dalt, són els vídeos. Com es pot veure he hagut d'anar jugant amb el nivell del so per fer que es sentis bé, i alhora no passés el número 12. Els quadrats verds de dalt corresponen al micròfon número 1, que és el micròfon exterior i el que intenta captar és bàsicament la veu dels actors i anular el so de fons. I els quadrats de baix corresponen al micròfon número 2, que és aquell que ja ve integrat a la càmera i que la seva funció principal és captar el so de fons, tot i això, sinó es disposés d'un micròfon exterior, el número 2 pot fer les 2 funcions.

6.4. MÚSICA

Al llarg del mig metratge he anat posant diferents cançons que he cregut que combinaven amb la imatge que es projectava i feien que fos encara més bonic i en alguns cassos més romàntic. La música l'he posada en un volum que no distorsiones la conversa que hi hagués entre els personatges però que alhora es pogués veure que sí hi ha música de fons. Tot i que en alguns moments, com per exemple, quan es fan un petó, he apuja't el volum per així fer-ho més màgic.

Les músiques les he comprat per iTunes i les he descarregat de YouTube, ja que he pensat que si la descargo per iTunes és una cosa comprada i per tant està al meu dret, i per YouTube, si ells l'han penjat allà vol dir que està a la disposició del públic.

Las cançons les he posat segons el context, per exemple, la cançó de "Someone like you" de Adele que és la que trobo més maca i que la lletra diu que ha tallat amb el novio i que sap que no en trobarà mai cap d'igual concorda amb la pel·lícula doncs passa el mateix, per tant l'he posada a l'escena que Oscar va a buscar a la Laura amb bicicleta fins al final de la pel·lícula, intentant d'aquesta manera resumir la pel·lícula amb la lletra de la cançó.

Quan era una escena romàntica com una cita entre els protagonistes o alguna cosa per l'estil he posat una música tranquil·la i maca. Però quan pel contrari és una escena més moguda, per exemple, a la festa, he ficat una cançó més moguda però sense oblidar que és una pel·lícula romàntica i per tant un canvi de música de tranquil·la a massa forta no quedaria bé.

7. DISTRIBUCIÓ

La distribució és el procés en què una pel·lícula passa de ser un projecte dins l'ordinador on només tu pots veure'l a ser un projecte públic, és a dir, anunciar-lo al món, ja sigui amb cartells, amb el tràiler, posant la pel·lícula al cine, etc.

Quan vaig anar al *Gra* a fer una reunió amb el Regidor de Joventut, vàrem arribar a un acord en el que jo havia d'ensenyar el projecte al *Gra*, i ells el projectarien un dia a la seva instal·lació anunciant-lo per Granollers i fent-ne publicitat per intentar que el màxim nombre de gent possible anés a veure-la.

També estic intentant contactar amb la televisió de Granollers perquè es projecti per la televisió, ja que moltíssima gent m'està dient que vol veure la pel·lícula, i aquesta seria una manera que tothom ho pogués veure de cop.

7.1. TRÀILER

Un avanç o tràiler és una peça de vídeo que presenta una sinopsis (resum de la pel·lícula) i així intentar convèncer al telespectador a veure la obra.

Per atraure més l'atenció del públic he realitzat un petit tràiler per intentar que les ganes de veure el projecte s'incrementin més. L'he volgut fer d'una manera que digui quina és la història i de què anirà la pel·lícula, però alhora que quedi una intriga que només veient la pel·lícula puguis realment saber.

7.2. CARTELL PUBLICITARI

Creació d'un projecte audiovisual

Un cartell publicitari té la funció principal de donar informació sobre alguna cosa. He volgut fer un cartell de publicitat on s'anunciï la pel·lícula on veient el cartell ja se sàpiga que és una pel·lícula d'àmbit romàntic .

Amb l'ajuda del “**photoshop**” vaig posar dos imatges com si fos una sola i vaig ficar-hi una mica d'informació per sobre. Com per exemple el títol, els protagonistes, el director, etc.

Aquest cartell podria utilitzar-lo si aquesta pel·lícula arribés lluny per exemple posant-lo al carrer, o bé en el cine si es pogués visualitzar.

8. ACTING

L'acting és l'actuació que fan els actors a l'hora de representar el guió. Jo al haver fet diversos cursos d'interpretació dispo d'un coneixement per intentar afavorir la càmera.

Al saber com volia que es fessin les coses era fàcil poder indicar les instruccions als actors, i si a l'hora de representar-ho no era com jo volia però

quedava bé doncs ho donava per bo. Els actors també deixava que em diguessin com creien que podia ser ja que les diverses opinions que et poden donar poden donar com a resultat una millor actuació. Però quan no m'agradava els corregia els errors que trobava, que podien ser errors tant simples com per exemple: si gravo des de l'hombro d'un actor, indicar-li a l'altre que miri l'ull en el qual esta la càmera més aprop, ja que així la mirada agafa força a la càmera.

Un gest que vam estar treballant una bona estona va ser quan l'Oscar truca a la Laura i no contesta, i mentres té un estat d'impotència, pensa on pot estar i quan veu una bicicleta sense lligar es pot veure com fa un petitíssim gest

Creació d'un projecte audiovisual

amb les celles que sempre sortia exagerat, però mica en mica vàrem aconseguir que fos un gest que a simple vista quasi no es notés, però que amb la càmera es pot veure com mou les celles d'una manera que indica que acabava de tenir una idea o que ho veu tot molt més clar. Això ho podem trobar al minut 32:22.

Quan l'Oscar es desmaia al bar, també vàrem treballar-ho una estona tant amb els actors com amb els figurants perquè surtis el millor possible: com havia de caure, com el Marcos l'havia d'agafar, com l'havia deixar al terra, etc.

Tot i així, com que la majoria dels actors que participaven havien tingut algunes prèvies experiències amb l'actuació per anuncis de televisió o curtmetratges o similars, ja sabien més o menys les coses bàsiques per tal d'afavorir a càmera, però tot i així hi havia cops que fins i tot el *Mikel*, un actor que ha sortit a una de les sèries més famoses de Catalunya podia fer algun error dels més simples com per exemple: a l'escena de quan es desperta que es veu un suc de taronja, va equivocar-se uns cops i va agafar el got amb la mà dreta, i d'aquesta manera el que provocava era que tapava part de la seva cara amb la càmera, per tant el vaig corregir i després ja va sortir bé.

9. COSES A MILLORAR

Ara que ja he tingut l'experiència de la gravació, l'edició i de tot el procés de la creació d'una pel·lícula, en general, ja sé quins són els errors que he fet, i sé perfectament com millorar-los, per tant, si ara hagués de fer la pel·lícula des de 0 quedaria molt millor.

He comés errors a l'hora de gravar, per exemple, un canvi d'eix, és a dir, quan els personatges estan parlant podem veure el paisatge que tenen de fons,

però si de cop, tu enfoques des d'una altra perspectiva és com si perdessis el contacte del lloc on està passant l'acció. Això ho podeu veure a la primera escena quan en Marcos i l'Oscar

estàn assentats a la taula del bar bevent xupitos, quan vaig a un primer pla del Marcos es veu com el canvi d'eix afecta la percepció de l'espai.

Altres errors han sigut no utilitzar el trípode ja que hi ha moments on la càmera es mou bastant. Tot i que la veritat és que a vegades no el feia servir per qüestió de temps.

En temes de so podrien haver millorat presentant més atenció a l'hora de tenir en compte el soroll de fons, per exemple al Viena, ja que si mi hagués fixat més hauria d'haver intentat canviar l'estratègia i intentar gravar a fora o alguna cosa semblant.

Estic convençut que amb un crèdit de 10.000€ el projecte hagués quedat perfecte, ja que podria haver llogat les instal·lacions on hi havia perill d'haver-hi soroll de fons com el Gra o el Viena i així fer tot el projecte amb un so més pur i net. Podria haver tingut un material més bo i disposar de les coses que necessites ràpidament. Tot i així, per no haver-me gastat cap euro, no em puc queixar de com finalment m'ha quedat.

10. CONCEPTES IMPORTANTS

Durant el procés de creació d'una pel·lícula trobem diferents drets importants que serveixen per fer que no és violin les creacions de les persones i les seves obres, les imatge dels actors, etc.

10.1 Drets d'autor

Els *drets d'autor* i *copyright* fan referència a la protecció de la producció creada per l'artista.

Quan ens referim a *copyright* diem que té l'objectiu d'estimular la creativitat i d'aquesta manera intentar incrementar el patrimoni cultural de la societat. Pel contrari, quan parlem dels *drets d'autor* tot i també tenir en compte l'interès col·lectiu considera que, el què és essencial és recompensar el creador de la producció i protegir la unió d' autor i obra.

10.2. Drets d'imatge

Quan parlem dels *drets d'imatge* és quan l'actor cedeix el dret d'imatge i renuncia expressament a exercitar qualsevol dret sobre les imatges, independentment del suport en què s'hagin imprès, el seu contingut i el mitjà de comunicació en què es divulguin.

En el meu cas vaig pactar un acord verbal amb els actors sobre si m'autoritzaven a deixar que la seva imatge dins la pel·lícula pugui ser reproduïda en llocs públics provocant que la gent els pugui veure.

Això també resultava un problema ja que la gent que no m'ha donat el permís no pot sortir, per tant si es veu algú que no m'ho ha autoritzat i és capaç de reconèixer podria denunciar la producció audiovisual per violació de drets.

10.3. Drets de transformació

Quan ens referim als *drets de transformació* ens referim a qualsevol modificació formal de l'obra. Tant pot ser la traducció (amb doblatge) a diferents llengües per tal de poder distribuir el projecte a més llocs. També seria el cas de l'adaptació (per exemple adaptar una novel·la a una pel·lícula).

Es suposa que aquests drets corresponen exclusivament a la persona que duu a terme la transformació però tot i així no podrà ser explotada sense el consentiment de l'autor principal de l'obra transformada.

Per mi, això no seria cap impediment ja que jo he sigut l'únic director i per tant sóc l'autor principal. Si l'obra tractada fos un èxit podria doblar-la a l'espanyol o a l'anglès i no hi hauria cap problema ja que només necessitaria el meu propi consentiment.

11. ENTREVISTES

Vaig fer varies entrevistes a diferents persones relacionades amb el món del cinema i audiovisuals per poder aprendre més coses, i alhora, veure si podia treure algun benefici personal, per exemple, que em deixessin material, o que m'ajudessin en alguna cosa concreta.

- Primer, la entrevista al Ferran Puntí, director d'una productora, director d'una escola d'interpretació, i director d'uns quants projectes per feina.

Vaig quedar amb ell a la seva escola d'interpretació, en una sala vàrem realitzar la reunió. Tenia previst aconseguir informació sobre com es fa un projecte audiovisual, és a dir, que hem donés recomanacions. També, sobretot, volia aconseguir que em deixés material i que em proporcionés ajuda.

Entorn les recomanacions, va ser que intentés rodar sempre a la mateixa hora, ja que sinó els contrastos de llum a l'hora d'editar el vídeo em farien que es veiés tot artificial. També em va dir que hauria de tenir molta paciència ja que mai res surt com tu vols, sempre hi haurà alguna cosa que fallarà, algun imprevist que farà que alguna cosa canviï. També em va explicar com són els rodatges, i em va dir, que casi sempre, el material era llogat. Em va explicar temes relacionats amb preus, per exemple llogar un helicòpter per una escena, o una càmera d'uns 50.000€. Vaig comprovar que tot és molt car.

Sobre el material, li vaig demanar si seria possible que em deixés una càmera durant els 15 dies de rodatge perquè la que tinc jo no és HD ni res per l'estil. És molt antiga, i ell em va contestar afirmativament que em proporcionaria una càmera, simple, però HD, que és el que necessitava bàsicament. Seguidament, vaig preguntar-li què més podia proporcionar-me pel treball, i va respondre'm que en temes d' il·luminació (que a l' interior són molt importants) em podia deixar un equip de llums. Del micròfon, per captar el so més purament, va dir-me que ell no disposava d'aquest material ja que quan n'havia de fer servir, o bé el llogava o li deixava algun "contacte". Per últim, li

Creació d'un projecte audiovisual

vaig comentar el tema del càsting que volia realitzar, li vaig dir si em podia deixar la instal·lació un dia per realitzar-lo, i per sort, va dir-me que no hi hauria cap problema, per tant, vaig fer el càsting allà.

- La segona entrevista que vaig fer, va ser al creador i per tant, director d'una productora audiovisual de Barcelona anomenada "Produccions La Llacuna", Roger Granel.

Vaig contactar amb ell via facebook, per fer una reunió, i al final, vàrem quedar. Vaig anar a Barcelona a la productora, per parlar amb ell, i em va atendre molt bé. Primer de tot vàrem estar parlant de diferents conceptes entorn aquest món, i ell al tenir una productora, la primera pregunta que li vaig preguntar que va ser què és exactament una productora, i em va dir que productora vol dir una empresa que es dedica a la creació d'un producte, en aquest cas, audiovisual. Posteriorment vàrem començar a parlar sobre temes més tècnics, per exemple, quin era el material que ell considerava necessari per tal de rodar una pel·lícula o alguna cosa d'aquest estil. Em va respondre que per ell, simplement necessites una càmera. Que amb un simple iPhone pots arribar a fer moltes meravelles. Però si després ja vols fer algo seriós de veritat necessaries mínim algo per rodar (pot ser el mateix iPhone d'abans) i un micròfon. Amb això ja pots fer el què vulguis. Després és recomanable (però no vital) un trípode, llums perquè tot es vegi millor, etc.

Em va confirmar (tal com m'havia dit anteriorment el Ferran Puntí) que el món del cine és un sinònim d'imprevistos, ja que sempre pot haver-hi alguna cosa que falli o simplement que estiguis rodant i es fiqui un ocell al mig del plànol i t'ho faci malbé. Va dir que hauria de tenir molta paciència, ja que el director és qui ho porta tot. Si el director és aquell qui sempre està de mal humor al final la resta de gent que estigui pel seu voltant acabarà també de mal humor, per tant tot serà un desastre. El director ha d'intentar sempre fer que la gent del seu voltant treballi al màxim però d'una manera que tothom estigui contenta, és a dir, intentar motivar la gent per fer-ho el màxim de bé possible.

Creació d'un projecte audiovisual

Vaig intentar deixar-li anar alguna indirecta per si podria aconseguir que em deixés un micròfon ja que en aquells moments no en tenia i ell deia que si que en tenia. Vaig dir-li ja que si no ho hagués dit segur que no me l'hagués deixat, i tal com he dit a la introducció “*si ho intentes pots fracassar, si no ho intentes ja has fracassat*”. Tot i que en aquell cas vaig fracassar i no me'l va deixar.

Tot i així, l'entrevista em va ser de molta gran utilitat, vaig fer un contacte i alhora vaig aprendre consells per tal de fer un millor projecte.

No he realitzat moltes entrevistes per aquest treball, creia que només les havia de fer si pensava que en podia treure'n alguna cosa positiva. Vaig fer només aquestes dues, però tal com diuen “*menos es más*” i he après molt, i els consells que m'han donat els he utilitzat pel meu projecte, per tant no puc queixar-me, crec que he aprofitat bé els contactes que he fet.

12. CONCLUSIONS

Tot i que ha sigut difícil, he anat donant forma a tot el projecte. Vaig començar amb una petita idea i l'he transformat a un mig metratge de 37 minuts, cosa que poca gent pensava que seria capaç de fer.

Abans de començar aquest projecte jo no tenia cap coneixement sobre res relacionat amb la creació d'una pel·lícula, com escriure un guió, com editar ni res similar, però he demostrat que si una persona posa dedicació pot aconseguir tot el què es proposi.

Poca gent confiava que faria un bon projecte, però després d'acabar-lo els hi he ensenyat i m'han dit sincerament que estava molt bé. Els meus pares, que tampoc pensaven que podria fer-lo, m'han dit que realment està molt bé, i al saber tots els difícils moments que he passat i l'estrès han trobat que encara tenia més mèrit.

Basant-me en la comparació que he fet de projectes de gent que estudia a universitats d'audiovisuals com "ESCAC" amb el meu projecte ha quedat totalment demostrat que una persona sense estudiar la carrera d'audiovisuals pot fer un projecte del mateix nivell que els que sí que han estudiat la carrera corresponent. Fins i tot, hi ha qui ha dit que el meu projecte és millor que alguns dels projectes de gent que estudia a la universitat.

Amb aquest treball he pogut moure fils i fer contactes amb gent d'aquest món, amb actors com el Mikel Iglesias i la Eva Perea, amb productors i directors de cine com el Ferran Puntí i el Roger Granel. A més a més donar a conèixer que el Mikel Iglesias ha participat a la pel·lícula ha arribat lluny, i molta gent ha contactat amb mi per saber-ne més coses del projecte i així jo m'he fet una mica conegut entorn aquest tema. A més a més al presentar el projecte a un lloc públic com és el Gra, molta gent podrà veure'l i així provocar que es corri més la veu del meu projecte i entrar més en aquest món que tant m'apassiona.

13. AGRAÏMENTS

A la persona a qui més vull agrair el seu suport en aquest projecte és al meu pare, ja que si no fos per ell potser a hores d'ara encara estaria encallat al guió. També vull agrair-li tota l'ajuda en els diferents i nombrosos desplaçaments a l'hora de moure'm, ja que sinó hagués sigut molt complicat. Els ànims de la meva família han sigut molt importants, quan li ensenyava les coses al meu germà o a la meva mare em donaven ànims per seguir fent i això m'ajudava a treballar més.

Vull agrair també a diverses persones l'ajuda per tot el que m'han deixat. Primer de tot al meu tutor del treball de recerca, Nacho Parera, pels llibres que em va deixar per aprendre el més important i bàsic a la hora de fer una pel·lícula. També a Enric Bartel, per tota l'ajuda a l'hora d'aprendre a fer servir el programa d'edició "Final Cut Pro" i motivar-me a entrar en aquest món. També donar les gràcies per tot el material que em va proporcionar de forma gratuïta. Agrair a Ferran Puntí que em concedís l'espai per realitzar el càsting i així poder avançar amb un gran pas el treball de recerca. A més a més donar-li les gràcies pel temps que em va dedicar durant l'entrevista i per la claqueta. Al Roger Granel li haig d'agrair tota la informació que em va proporcionar per poder fer el projecte millor, ja que això va fer que pogués organitzar-me millor i per tant, fer-ho el màxim de bé possible.

A les persones que no pot faltar agrair la seva ajuda és a totes les persones que han participat a la pel·lícula. Els figurants que han vingut per tal d'omplir "l'escenari" han sigut molt importants per mi, sense ells la pel·lícula hagués quedat buida. Els actors que han participat haig de donar-los les gràcies per haver intentat fer que tot sortís el millor possible. El fet que tots els actors, des dels importants fins als que fan de bulto, participin voluntàriament, sense esperar diners a canvi m'ha fet veure que de veritat hi ha gent que li agrada tant aquest món com ajudar. Per tant només puc dir això: gràcies.

Creació d'un projecte audiovisual

Als meus amics que han anat estat donant-me suport al llarg del projecte també els hi vull donar gràcies ja que en els moments en que la desesperació podia amb mi m'han servit per posar-me dret i seguir endavant fins al final.

Tot i que sembli una tonteria els companys que fan el treball de recerca i es queixaven perquè deien que no s'acabava mai i que costava molt i coses així, em consolava perquè veia que no era l'únic a qui li semblava que el treball no s'acabés mai, tot i que ara, haver-lo acabat, m'agradaria que continués.

La veritat és que si hagués d'agrair a tothom les coses que han fet per mi no acabaria mai, perquè tothom, encara que sigui un comentari com: "vull veure la pel·lícula" m'ha ajudat a seguir endavant i fer-ho tot orgullós i amb un somriure. Per tant el que trobo millor és donar les gràcies d'una manera general ja que tothom és mereix un petit agraïment.

Les meves sinceres i eternes gràcies.

14. BIBLIOGRAFIA

4 PASOS PARA HACER UNA PELÍCULA . [en línia]. *Youtube* <<http://www.youtube.com/watch?v=KPmXw7KT33c&feature=g-all-u>> [consulta: 15/09/2012]

50 TRUCOS PARA GRABAR VOZES. [en línia]. *Haz major música* <[http://www.futuremusic-es.com/PDF/FM/Haz Mejor Musica/FM111.Haz Mejor Musica 50 trucos grabar voces.pdf](http://www.futuremusic-es.com/PDF/FM/Haz%20Mejor%20Musica/FM111.Haz%20Mejor%20Musica%2050%20trucos%20grabar%20voces.pdf)> [consulta: 20/06/2012]

BESTARD, M.(2011) Realización audiovisual. Barcelona. UOC.

CARTELL. [en línia]. *Wikipedia* <<http://ca.wikipedia.org/wiki/Cartell>> [consulta: 22/09/2012]

CÀSTING. [en línia]. *Wikipedia* <<http://ca.wikipedia.org/wiki/Càsting>> [consulta: 25/08/2012]

CASTINGS NO REMUNERADOS. [en línia]. *Solo actores* <[http://www.soloactores.com/trabajonr?location=Barcelona&jobtype=No %20Remunerado](http://www.soloactores.com/trabajonr?location=Barcelona&jobtype=No%20Remunerado)> [consulta: 02/05/2012]

CURSOS/TRUCOS. [en línia]. *Exilimlab* <<http://exilimlab.com/curso/trucos-para-grabar-video>> [consulta: 16/06/2012]

EDICIÓ [en línia]. *Wikipedia* <<http://ca.wikipedia.org/wiki/Edició>> [consulta: 04/09/2012]

EENIE MEENIE. [en línia]. *Youtube* <<http://www.youtube.com/watch?v=prmmCg5bKxA>> [consulta: 09/08/2012]

Creació d'un projecte audiovisual

HEAVEN. [en línia]. *Youtube* < <http://www.youtube.com/watch?v=8Cupcn2Gegk&feature=fvst>> [consulta: 09/08/2012] KISSED YOU. [en línia].

Youtube < <http://www.youtube.com/watch?v=H5d4HUx3who>> [consulta: 09/08/2012]

LOOK CINEMATOGRAFICO . [en línia]. *Youtube* < <http://www.youtube.com/watch?v=f9f-UutYkuY&feature=BFa&list=UL3RMKHLzPzLg> > [consulta: 12/07/2012]

LÒPEZ, A. VALLVERDÚ, M. ENRICH, E. ESTEVE, A. (2012) *Propietat intel·lectual en l'audiovisual*. Barcelona. UOC

MÁSCARAS [en línia]. *Youtube* < http://www.youtube.com/watch?v=sK_RUI7-wH8&feature=relmfu> [consulta: 12/06/2012]

POSTPRODUCCIÓ. [en línia]. *Wikipedia* <<http://es.wikipedia.org/wiki/Posproducción>> [consulta: 22/09/2012]

PREPRODUCCIÓ [en línia]. *Wikipedia* <<http://ca.wikipedia.org/wiki/Preproducció>> [consulta: 16/09/2012]

PRIMERS PASSOS. [en línia]. *Youtube* < http://www.youtube.com/watch?v=KPix_HhyUhw&feature=list_other&playnext=1&list=SP6B44A4571928C328> [consulta: 13/06/2012]

RENDER. [en línia]. *Youtube* < <http://www.youtube.com/watch?v=rpsZCs4aRIk&feature=BFa&list=SP6B44A4571928C328> > [consulta: 12/06/2012]

SAVE THE HERO. [en línia]. *Youtube* < <http://www.youtube.com/watch?v=koqDNbLLE-Q>> [consulta: 09/08/2012]

SNYDER, B. (2010). *¡Salva al gato!*. Barcelona. Alba.

SOCIEDAD GENERAL DE AUTORES Y EDITORES [en línia]. *Sgae* < <http://www.sgae.es/> > [consulta: 08/09/2012]

Creació d'un projecte audiovisual

SOMEONE LIKE YOU. [en línia]. *Youtube* < <http://www.youtube.com/watch?v=hLQl3WQoQ0>> [consulta: 09/08/2012]

TEXTO [en línia]. *Youtube* < <http://www.youtube.com/watch?v=I9u5m2681EA&feature=BFa&list=SP6B44A4571928C328> > [consulta: 15/06/2012]

TRÀILER. [en línia]. *Wikipedia* < [http://es.wikipedia.org/wiki/Avance_\(publicidad\)](http://es.wikipedia.org/wiki/Avance_(publicidad))> [consulta: 04/09/2012]

TRANSICIÓN [en línia]. *Youtube* < <http://www.youtube.com/watch?v=gX8WLj-bBn0&feature=BFa&list=SP6B44A4571928C328>> [consulta: 14/06/2012]

TRUCOS GRABACIÓN. [en línia]. *Gizmodo* < <http://www.gizmodo.es/2010/12/20/los-trucos-de-los-periodistas-para-grabar-buenos-videos-con-el-movil-veredicto-no-te-garantizamos-el-pulitzer.html>> [consulta: 20/06/2012]